

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Kzz 31/2023-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnoga suda Damira Kosa predsjednika vijeća te dr. sc. Marina Mrčele, izv. prof. i Perice Rosandića članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice-specijalistice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog I. T. i drugih, zbog kaznenog djela iz članka 246. stavka 1. i 2. i drugih Kaznenoga zakona ("Narodne novine" broj 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015. – ispravak, 101/2017., 118/2018. i 126/2019. - dalje: KZ/11.), odlučujući o zahtjevu za zaštitu zakonitosti glavnog državnog odvjetništva Republike Hrvatske od 21. prosinca 2023. broj KZZ-DO-84/2023., podignutom protiv pravomoćnog rješenja kojeg čine rješenje Županijskog suda u Zagrebu, broj Kov-39/2022. od 29. ožujka 2023. i rješenje Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, broj I Kž-226/2023. od 27. rujna 2023., u prisutnosti zamjenice glavne državne odvjetnice V. M., u sjednici održanoj 9. siječnja 2024.,

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovan zahtjev za zaštitu zakonitosti glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske od 21. prosinca 2021. broj KZZ-DO-84/2023.

Obrazloženje

1. Pravomoćnim rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, broj Kov-39/2022. od 29. ožujka 2023. potvrđenim rješenjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, broj I Kž-226/2023. od 27. rujna 2023., pod točkom I., na temelju članka 351. stavka 1. u svezi s člankom 311. stavkom 2. i člankom 10. stavkom 2. točkom 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011. – pročišćeni tekst, 91/2012. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019. i 80/2022. - dalje: ZKP/08.) iz spisa su kao nezakoniti dokazi izdvojeni: Izvještaj neovisnog stručnjaka K. P. na engleskom jeziku (listovi 72431-72701), Izvještaj neovisnog stručnjaka K. P. na hrvatskom jeziku (listovi 72702-72968) i Dopuna izvještaja K. P. na engleskom i hrvatskom jeziku (listovi 73080-73117) spisa.

2. Pod točkom II. pravomoćnog rješenja, na temelju članka 351. stavka 1. ZKP/08. odbijen je kao neosnovan prijedlog branitelja okrivljenog O. D. i branitelja okrivljene S. H. za izdvajanje iz spisa kao nezakonitog dokaza Izvještaja neovisnog revizora izvanrednom povjereniku društva A. d.d. za 2016. godinu kojeg je sačinio P. d.o.o. 9. listopada 2017. (listovi 72959-72962 spisa).
3. Protiv pravomoćnog rješenja u dijelu koje čine točka I. izreke rješenja Županijskog suda u Zagrebu, broj Kov-39/2022. od 29. ožujka 2023. i rješenje Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, broj I KŽ-226/2023. od 27. rujna 2023. glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske podnio je 21. prosinca 2023. zahtjev za zaštitu zakonitosti, zbog povrede članka 10. stavka 2. točke 3. u svezi s člankom 311. stavcima 1. i 2. te članka 37. stavka 1. ZKP/08. s prijedlogom da se "pobijano pravomoćno rješenje preinačuje na način da se iz spisa predmeta neće izdvojiti kao nezakoniti dokazi" Izvještaj neovisnog stručnjaka K. P. na engleskom jeziku (listovi 72431-72701), Izvještaj neovisnog stručnjaka K. P. na hrvatskom jeziku (listovi 72702-72968) i Dopuna izvještaja K. P. na engleskom i hrvatskom jeziku (listovi 73080-73117) spisa.
4. O sjednici je izviještena glavna državna odvjetnica (članak 510. stavak 4. ZKP/08.). Na sjednicu je pristupila zamjenica glavne državne odvjetnice V. M. te je predložila da se utvrdi da je zahtjev osnovan.
5. Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.
6. Državni odvjetnik u zahtjevu navodi da su u pobijanom rješenju izdvojeni dokazi na temelju članka 10. stavka 2. točke 3. ZKP/08. Za izdvajanje po toj odredbi nužno je da je zakonom izričito predviđeno da je određeni dokaz nezakonit. Navodi da je pobijano rješenje doneseno jer je sud utvrdio postojanje okolnosti iz članka 311. stavka 2. ZKP/08, a ta odredba ne propisuje će se nalaz i mišljenje vještaka izdvojiti kada se utvrdi postojanje okolnosti iz članka 311. stavka 2. ZKP/08. Članak 311. stavak 1. ZKP/08. predviđa okolnosti kada je nalaz i mišljenje vještaka nezakonit, ali ne i članak 311. stavak 2. ZKP/08. S tim u vezi, državni odvjetnik prigovara zaključku drugostupanjskog suda da članak 37. stavak 1. ZKP/08. upućuje na članak 311. ZKP/08. kao cjelinu. Smatra da je takav zaključak suda "protivan tumačenju zakona budući da je zakonodavac precizno predvidio tri stavka u članku 311. i zašto bi samo u stavku 1. propisao da se nalaz i mišljenje ne mogu upotrijebiti kao dokaz u postupku, a ne i u stavku 2. i/ili 3. istoga članka". Činjenica "da je zakonodavac razloge za izuzeće vještaka podijelio u više stavaka ukazuje na to da se za svaki pojedini stavak vežu različite postupovne posljedice u pogledu zakonitosti dokaza" te da je "zakonskom osnovom iz članka 10. stavka 2. točke 3. ZKP/08. ... pitanje ocjene zakonitosti ili nezakonitosti dokaza prepušteno primarno zakonodavcu". Stoga je u konkretnoj situaciji riječ "o pitanju vjerodostojnosti, a ne zakonitosti dokaza jer zakonodavac u odredbi članka 311. stavka 2. ZKP/08. nije propisao da se zbog taksativno propisanih okolnosti iz kojih postoje razlozi za izuzeće ... ne može temeljiti sudska odluka". Pritom se državni odvjetnik poziva na dvije odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske i to I KŽ-Us-92/2020. od 23. listopada 2020. i I KŽ-Us-105/2018. od 17. siječnja 2019.

6.1. Državni odvjetnik smatra da je kod donošenja pobijanog rješenja došlo i do pogrešne primjene članka 311. stavka 2. ZKP/08. "u pogledu zaposlenja kod istog poslodavca jer društvo K. C. i njegovi djelatnici nisu zaposlenici oštećenika – društva A. d.d., niti su ikada bili u takvom poslovnom ili radnom odnosu". Ističe da člankom 311. stavkom 2. ZKP/08. "nisu obuhvaćene osobe koje posluju s oštećenikom, već zakonodavac izričito navodi da se radi o osobama koje su zajedno s oštećenikom zaposlene kod istog poslodavca". Državni odvjetnik ističe „da nema pravnog uporišta za proširivanje pojma osoba zaposlenih kod istog poslodavca na odnose koji to nisu" te da se tako "širokim tumačenjem osoba zaposlenih kod istog poslodavca gubi pravi sadržaj i smisao odredbe članka 311. stavka 2. ZKP/08." Također navodi da je tako široko tumačenje protivno "odredbama Zakona o radu kojima je definiran pojam radnika (koji uključuje zaposlenika)". Osim toga, državni odvjetnik smatra da je stajalište sudova u odnosu na zaposlenje protivno sudskoj praksi u odnosu na zaposlenja u istom državnom tijelu ili kod istog poslodavca te navodi odluke Vrhovnoga suda Republike Hrvatske I Kž-Us-92/2020. od 23. listopada 2020., I Kž-377/2018. od 12. rujna 2018., I Kž-71/2016. od 15. veljače 2016. i odluku Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske I Kž-Us-16/2022. od 10. svibnja 2023. Ističe da tumačenje iz pobijane odluke "može dovesti do problematiziranja svake suradnje s Centrom za kriminalistička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "I. V. Zavodom za sudsku medicinu i kriminalistiku, sudskim vještacima Psihijatrijske bolnice V., pojedinim sudskomedicinskim vještacima s kojima se također ostvaruje intenzivan, kompleksan, dugogodišnji i lukrativni poslovni odnos".

7. Državni odvjetnik nije u pravu.

8. Nižestupanjski sudovi pravilno tumače pojam osobe koja je "zaposlena ... kod istog poslodavca" iz članka 311. stavka 2. ZKP/08. Pojam "zaposlenja" ne treba uvijek tumačiti usko formalnopravno u smislu da je to samo onaj odnos koji se temelji na "odredbama Zakona o radu". Treba voditi računa i o stvarnom poslovnom odnosu između poslodavca i osobe ili osoba koje obavljaju određene zadatke ili poslove. Ovdje je riječ o oštećenom trgovačkom društvu A. d.d. i zaposlenicima trgovačkog društva K. C. koji su obavljali razne zadatke za oštećenika prije i za vrijeme dok su izrađivali nalaz koji je izdvojen iz spisa kao nezakoniti dokaz.

8.1. Naime, iz odluke Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske proizlazi da je vještačenje povjereno trgovačkom društvu K. P. i da je jedina osoba iz tog društva koja je sudjelovala u vještačenju I. K. koji je u vještačenju sudjelovao s 412 sati rada. Zaposlenici K. C. su u vještačenju sudjelovali s 4632 sata rada (odlomci 13. i 15. odluke Visokog kaznenog suda), a to ne osporava niti državni odvjetnik u zahtjevu. Vještačenje se sastoji od nalaza i mišljenja, a prema utvrđenjima nižestupanjskih sudova, zaposlenici K. C. izradili su nalaz, a osoba iz K. P. izradila je mišljenje. Drugim riječima, zaposlenici K. C. izradili su 91,83 % vještačenja, a vještak I. K. dao je mišljenje koje predstavlja 8,17 % vještačenja.

8.2. Za pravilno tumačenje pojma "zaposlen" treba imati na umu i da postoji dugogodišnji poslovni odnos između oštećenika i društva K. C. Od 31. 12. 2007. do postavljanja izvanredne uprave 10. travnja 2017. K. C. pružala je usluge poreznog, poslovnog i financijskog savjetovanja te druge poslovne usluge za A. u vrijednosti

775.344,60 eura. Od 10. travnja 2017. do 19. lipnja 2019. K. C. pružala je razne poslovne usluge A. u vrijednosti 15.294.603,94 eura (odlomci 19. i 20. odluke Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske). Iz visoke vrijednosti obavljenih raznih usluga, osobito u drugom razdoblju (u 2 godine, 2 mjeseca i 19 dana gotovo 590.000,00 eura mjesečno) i vrste usluga koje su pružane jedini je logični zaključak da je riječ ne samo o unosnom poslovnom odnosu za K. C., nego i o poslovnom odnosu između A. i K. C. koji u velikoj mjeri obuhvaća razne složene poslove koji se dijelom preklapaju upravo sa poslovima o kojima su izrađivali nalaz na temelju kojega je dano mišljenje.

8.3. Nadalje, nalog za vještačenje izdan je 2. kolovoza 2018., a vještačenje je dostavljeno 19. lipnja 2019. (list 72431 spisa). Iz navedenog slijedi da je K. C. obavljala unosne, mnoge i razne poslovne usluge za A. i za vrijeme dok su zaposlenici K. C. izrađivali nalaz vještačenja u odnosu na poslovanje A., a pritom se, kako je već navedeno, obavljene usluge sadržajno poklapaju s predmetom vještačenja.

8.4. Stoga, poslovni odnos koji se sastoji od obavljanja mnogobrojnih i raznovrsnih poslovnih zadataka i usluga te koji je istovremeno vrlo unosan treba tumačiti kao odnos zaposlenja (K. C.) kod istog poslodavca (A. d.d.) u smislu članka 311. stavka 2. ZKP/08. Drukčije kruto pa i gramatičko tumačenje prema kojem se izričaj da je osoba "zaposlena ... kod istog poslodavca" može tumačiti samo u skladu s odredbama Zakona o radu ne vodi računa o stvarnom poslovnom odnosu ovdje između oštećenika i osoba koje su u velikoj mjeri obavljale vještačenja. Takvo je tumačenje pretjerani formalizam te je izvan biti i svrhe zbog koje članak 311. stavak 2. ZKP/08. određuje da razlog za izuzeće postoji i u svezi s osobom koja je zajedno s oštećenikom zaposlena kod istog poslodavca. Bit je postojanje posebne poslovne veze koja je u toj mjeri unosna te sadrži mnogobrojne i mnogovrsne složene poslovne zadatke i usluge zbog čega je u stvari riječ o odnosu zaposlenja. Svrha je da u odnosu na tu osobu ili osobe zbog takvog posebnog odnosa postoji razlog za izuzeće kako to određuje članak 311. stavak 2. ZKP/08.

8.5. Treba dodati da pozivanje na sudsku praksu (odlomak 6.1.) ovdje nije primjenjivo jer činjenične i pravne situacije tih predmeta nisu usporedive s činjeničnom i pravnom situacijom u ovom predmetu. Naime, u predmetu Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske I Kž-Us-16/2022. riječ je o vještakinji za grafologiju koja je zaposlena u samostalnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva ... (Centar za kriminalistička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "I. V.: dalje: CKV), a okrivljenik je tom predmetu načelnik Odjela za sigurnost cestovnog prometa policijske uprave z. U predmetu Vrhovnog suda Republike Hrvatske I Kž-71/2016. utvrđeno je da između CKV-a i Policijske uprave kao podnositelja kaznene prijave ne postoji nikakav odnos zbog kojeg bi se moglo govoriti o sukobu interesa jednako kao i u predmetu ovoga suda I Kž-377/2018. U predmetu ovoga suda I Kž-Us-92/2020. odbijeno je izdvajanje kao nezakonitog dokaza nalaza i mišljenja grafološke vještakinje koje je traženo zbog činjenice njena zaposlenja u CKV-u.

8.5.1. Prema tome, u predmetima koje navodi državni odvjetnik u zahtjevu riječ je o drukčijim činjeničnim pa i pravnim situacijama jer je bilo problematizirano zaposlenje

vještaka u državnom tijelu. Ti vještaci nisu ni u kakvom poslovnom odnosu koji bi bio usporediv s utvrđenjima u ovom predmetu jer nije riječ o unosnim mnogobrojnim i mnogovrsnim zadacima iz odnosa vještaka i oštećenika. Zbog potpune činjenične različitosti sudska praksa koju navodi državni odvjetnik u zahtjevu pravno nije usporediva sa situacijom u ovom predmetu, a time niti pravno odlučna. S tim u vezi, bojazan koju izražava državni odvjetnik u smislu problematiziranja buduće suradnje s CKV-om, Zavodom za sudsku medicinu i Psihijatrijskom bolnicom V. nalazi se u sferi nagađanja. Na takva nagađanja nije potrebno, a niti moguće ovdje dati izričiti odgovor jer se ona ne odnose na konkretnu situaciju iako bi se odgovor, barem u odnosu na CKV, možda mogao nazrijeti već i prema praksi sudova koju je naveo državni odvjetnik u zahtjevu.

8.6. Također je pobijana odluka pravilno povezala članak 311. stavak 2. s člankom 311. stavkom 1., člankom 37. stavkom 1. te člankom 10. stavkom 2. točkom 3. ZKP/08. pa pravna argumentacija državnog odvjetnika (odlomak 6.) nije osnovana.

8.7. Članak 37. stavak 1. ZKP/08. određuje da će se odredbe o izuzeću suca i sudaca porotnika primjenjivati i na, između ostalih, vještake "ako za njih nije što drugo određeno (članak 311.)." Kako je to vidljivo, citirana odredba odnosi se na čitav članak 311. ZKP/08. Iz te je odredbe jasno da članak 311. propisuje dodatne razloge za izuzeće vještaka. Uostalom to izričito navodi i članak 311. stavak 2. ZKP/08.: "Razlog za izuzeće vještaka postoji i...". Stoga članak 311. stavak 1. ZKP/08. navodi razloge za izuzeće vještaka pa tako vještak ne može biti osoba koja ne može biti ispitana kao svjedok, osoba koja je oslobođena dužnosti svjedočenja, a ni osoba prema kojoj je kazneno djelo počinjeno. Ta odredba propisuje i posljedicu ako je nalaz i mišljenje izradila osoba koje nije mogla biti uzeta kao vještak. Posljedica je da se nalaz i mišljenje te osobe ne može upotrijebiti kao dokaz u postupku. Zakonski izričaj "ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u postupku" označava nezakoniti dokaz.

8.7.1. Naime, članak 10. stavak 1. ZKP/08. daje definiciju nezakonitog dokaza propisujući da se sudske "odluke ne mogu temeljiti na dokazima pribavljenim na nezakonit način". Potom u stavku 2. članka 10. ZKP/08. propisuje koji su to nezakoniti dokazi pa u članku 10. stavku 2. točki 3. ZKP/08. navodi da su nezakoniti dokazi oni "koji su pribavljeni povredom odredaba kaznenog postupka i koji su izričito predviđeni ovim Zakonom". Iz zakonskih odredaba jasno je kada to ZKP/08. izričito predviđa da je riječ o nezakonitim dokazima, a to je vidljivo iz izričaja „ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u postupku" ili "ne može se upotrijebiti kao dokaz u postupku". Takve izričaje ZKP/08. koristi u 12 odredbi i to u: članku 6. stavku 3., članku 208.a stavku 8., članku 250., članku 262. stavku 7., članku 278. stavku 5., članku 289. stavku 5., članku 300. stavku 1., članku 335. stavku 7., članku 339.a stavku 9., članku 362. stavku 2., članku 422. stavku 1., a i u članku 311. stavku 1. ZKP/08. Dakle, prema članku 311. stavak 1. ZKP/08. postoji povreda odredaba kaznenog postupka ako je za vještaka uzeta osoba koje to nije mogla jer je trebala biti izuzeta, a postoji i posljedica te povrede, a ta je da je tako pribavljeni nalaz i mišljenje nezakoniti dokaz.

8.8. Prema članka 311. stavku 2. "[r]azlog za izuzeće vještaka postoji i u svezi s osobom koja je zajedno s ... oštećenikom zaposlena ... kod istog poslodavca." Odredba vrlo jasno propisuje još jedan razlog za izuzeće, osim onih koji su navedeni u članku 311. stavku 1. ZKP/08. i onih navedenih u članku 37. stavku 1. ZKP/08. Obje odredbe, ona sadržana u stavku 1. i ona sadržana u stavku 2. članka 311. ZKP/08. propisuju razloge za izuzeće. To je očito i zbog uporabe veznika "i" u stavku 2. Ako obje odredbe, u dva stavka, jedan iza drugoga, propisuju razloge za izuzeće, onda je pravno logično da se posljedica propisana u stavku 1. proteže i na razlog za izuzeće propisan u stavku 2. članka 311. ZKP/08. Oba stavka propisuju razloge za izuzeće istoga stupnja (jednake vrijednosti) pa je logično da trebaju imati i jednake posljedice. Na to upućuje i izričaj iz stavka 2. prema kojem "razlog za izuzeće postoji i ...". Dakle, pravilno je tumačenje iz pobijane odluke da se stavak 2. nadovezuje na stavak 1. istoga članka (311. ZKP/08.), da oba stavka propisuju razloge za izuzeće s jednom posljedicom ako se za vještaka uzme osoba koja se ne smije uzeti. Ta je posljedica izuzeće vještaka odnosno nemogućnost upotrebe njegovog nalaza i mišljenja u postupku tj. izdvajanje nalaza i mišljenja koje obavi osoba ili osobe koje su morale biti izuzete jer se takav nalaz i mišljenje "ne mogu upotrijebiti kao dokaz u postupku", a to znači da su nezakoniti i da su ispunjeni uvjeti za izdvajanje iz članka 10. stavka 2. točke 3. ZKP/08.

8.8.1 Nije održiva pravna argumentacija državnog odvjetnika koji u biti tumači volju zakonodavca navodeći da je "zakonodavac razloge za izuzeće vještaka podijelio u više stavaka" te da to "ukazuje na to da se za svaki pojedini stavak vežu različite postupovne posljedice u pogledu zakonitosti dokaza". Naime, nije na sudovima da tumače volju zakonodavca, nego zakonski tekst, odnosno ono što piše u odredbama zakona. Drugim riječima, sudovi su ovlaštene tumačiti zakon, ono što piše u zakonu, tj. što i kako zakon određuje. Volja zakonodavca pritom nije odlučna, odlučno je ono što piše u zakonu, a to je i logično jer se o volji zakonodavca ne može nagađati. Usput treba napomenuti da je zakonodavac do nedavno imao na raspolaganju institut vjerodostojnog (autentičnog) tumačenja zakona, ali je on ukinut jer nije u skladu s ustavnim načelima vladavine prava i trodiobe vlasti (odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske U-I-4957/2015. od 11. srpnja 2023.). Prema tome, promašena je pravna argumentacija koja ovdje "volju zakonodavca" koristi kao argument za pravni stav da članak 311. stavak 1. i stavak 2. ZKP/08. nisu povezani i da se zbog volje zakonodavca posljedica iz članka 311. stavka 1. ZKP/08. ne može protezati na situacije izuzeća iz članka 311. stavka 2. ZKP/08.

8.8.2. Pravni stav da članak 311. stavak 2. ZKP/08. "nije propisao da se zbog taksativno propisanih okolnosti iz kojih postoje razlozi za izuzeće, na takvom vještačenju u smislu odredbe članka 10. stavka 2. točke 3. ZKP/08 ne može temeljiti sudska odluka" državni odvjetnik potkrepljuje s dvije odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske tvrdeći da se u njima nalazi "istovjetno stajalište". Jedna je odluka u predmetu I Kž-Us-105/2018., ali u toj odluci nije razmatrana primjena članka 311. stavka 2. ZKP/08., nego samo primjena članka 311. stavka 1. ZKP/08. U toj je odluci ovaj sud utvrdio da u tom predmetu nije riječ ni o jednoj situaciji iz članka 311. stavka 1. ZKP/08. pa da zato "predmetni nalaz i mišljenje vještaka grafologa ne predstavlja ex lege nezakonit dokaz iz članka 10. stavka 2. točke 3. ZKP/08." Budući da se u tom predmetu uopće nije razmatrana primjena članka 311. stavka 2.

ZKP/08., to nije riječ o pravnoj, a niti o činjenično usporedivoj situaciji kao u ovom predmetu.

8.8.3. Druga odluka na koju se poziva državni odvjetnik je već navedena (odlomak 8.5.) odluka ovoga suda u predmetu I KŽ-Us-92/2020. U toj je odluci navedeno da "pozivanje [optuženika] na odredbe o izuzeću, odnosno o otklonu vještaka iz čl. 311. ZKP/08, u kontekstu nezakonitosti tog dokaza nije osnovano, jer tom odredbom zakona nije izričito propisano da se zbog taksativno propisanih okolnosti iz kojih postoje razlozi za izuzeće, odnosno za otklon vještaka, na takvom vještačenju u smislu odredbe čl. 10. st. 2. toč. 3. ZKP/08 ne može temeljiti sudska odluka." Odmah je jasno da je riječ o očiglednoj pogreški jer članak 311. stavak 1. ZKP/08. izričito propisuje situaciju nezakonitog dokaza kako je to i obrazloženo prije (odlomci 8.7. i 8.7.1.). Osim toga, iz te odluke ne proizlazi niti shvaćanje o različitim posljedicama razloga za izuzeće iz stavaka 1. i 2. članka 311. ZKP/08. u kojem državni odvjetnik temelji zahtjev. S obzirom na to, niti ova odluka ovdje nije pravno odlučna.

9. Treba navesti da odluci o izdvajanju dokaza nije prethodila posebna odluka o izuzeću vještaka. Odredba članka 37. stavak 2. ZKP/08. propisuje da odluku o izuzeću donosi vijeće koje u tom trenutku poduzima radnju u postupku. Ovdje je to bilo optužno vijeće koje je, odlučujući o potvrđivanju optužnice, donosilo odluku o zakonitosti spornog vještačenja. Prema tome, optužno vijeće je bilo ovlašteno odlučiti i o izuzeća vještaka.

9.1. Članak 35. stavak 4. ZKP/08., koji se primjenjuje i pri odlučivanju o izuzeću vještaka, izričito propisuje da protiv odluke o izuzeću stranke nemaju pravo žalbe. S obzirom na to, nije mogla biti pobijana posebnom žalbom odluka optužnog vijeća koje je zaključio da su osobe koje su provodile vještačenje trebale biti izuzete. Stoga je bio i logičan daljnji postupak optužnog vijeća kada je, navodeći razloge za izuzeće vještaka u obrazloženju osporavane odluke, odmah donijelo odluku o izdvajanju nezakonitih dokaza kao posljedicu njihovog stava o izuzeću vještaka. Odluku o nezakonitom dokazu izdvajanju stranke mogu pobijati žalbom, a to su i učinile. Pravilnost ovog pristupa vidljiva je i iz samog zahtjeva koji u biti osporava razloge za izuzeće vještaka koje kao posljedicu ima utvrđenje njegovog nalaza i mišljenja nezakonitim.

10. S obzirom na sve navedeno, pobijana odluka sadrži pravilnu raščlambu odredaba članka 10. stavka 2. točke 3. u svezi s člankom 311. stavkom 1. i 2. te članka 37. stavka 1. ZKP/08. pa nije počinjena povreda zakona koja se navodi u zahtjevu. Budući da ne postoji povreda zakona koju ističe glavna državna odvjetnica, to zahtjev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

11. Imajući na umu navedeno, odlučeno je kao u izreci na temelju članka 512. ZKP/08.

Zagreb, 9. siječnja 2024.

Predsjednik vijeća:
Damir Kos, v.r.